

Uzasadnienie do uchwały

Do Biura Rady Miejskiej Białogardu wpłynęło „do wiadomości” pismo z dnia 26.02.2019 r. zatytułowane jako „skarga”. Skarga ta nie określa adresata, do którego została skierowana w celu jej rozpatrzenia. Z zapisów umieszczonych pod treścią pisma wynika, że została ona przekazana „do wiadomości” także Burmistrzowi Miasta Białogard i Państwowej Inspekcji Pracy w Koszalinie. Skarga nie zawiera imienia i nazwiska lub nazwy skarżącego oraz adresu wnoszącego skargę. Nie jest też podpisana – sygnowana w miejsce podpisu określeniem „Pracownicy ZGKiM”. Z treści skargi wynika, że dotyczy ona działalności ZGKiM Sp. z o. o. mieszczącej się przy ulicy Kardynała Wyszyńskiego 18 w Białogardzie, a jej przedmiotem jest żądanie sprawdzenia w szczególności prawidłowości wynagradzania pracowników tego zakładu pracy.

Rada Miejska stwierdza, że ze względu na to, iż skarga dotyczy działalności Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej” z siedzibą w Białogardzie, która jest jednoosobową spółką komunalną Miasta Białogard, co do zasady jest – zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego – organem właściwym do rozpatrzenia skargi, bowiem jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością gminy należy uznać za gminą jednostkę organizacyjną w rozumieniu tego przepisu.

Rada Miejska uznaje jednak, że nie może – biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące rozpatrywania skarg, a także opinię Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady – rozpatrzyć tej skargi. Podstawową zasadą skargowości uregulowaną w Kodeksie postępowania administracyjnego jest, aby skarga posiadała swojego autora – skarga nie może być anonimowa. Obowiązujące przepisy - Kpa oraz wydane na jego podstawie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46) określają minimalne wymogi jakie musi spełniać skarga, aby mogła być rozpatrzona przez właściwy organ. Decydujące znaczenie ma tu przepis § 8 ust. 1 tego rozporządzenia, zgodnie z którym skargi niezawierające imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu wnoszącego pozostawia się bez rozpoznania. Przepis ten, odnoszący się wprost do skarg, jest skorelowany z przepisami art. 63 § 2 i 3 i art. 64 § 1 Kpa, które określają wymogi formalne, jakie musi spełniać podanie, i stanowią także wskazówkę interpretacyjną co do postępowania ze skargami zawierającymi nieusuwalne braki formalne. Według tych przepisów Kpa podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, i jej adres, a podanie wniesione pisemnie powinno być także podpisane przez wnoszącego. Sam brak podpisu pod podaniem (skargą) w świetle powołanych przepisów nie stoi na przeszkodzie do rozpatrzenia podania (skargi), jednak jeśli w podaniu (skardze) nie wskazano imienia i nazwiska (nazwy) autora podania (skargi) ani adresu wnoszącego podanie (skargę) i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, to stosownie do art. 64 § 1 Kpa i § 8 ust. 1 powołanego rozporządzenia podanie (skargę) pozostawia się bez rozpoznania.

Skarga z dnia 26.02.2019 r. niewątpliwie nie zawiera imienia i nazwiska lub nazwy autora skargi, a także jego adresu. Nie można bowiem uznać za autora wnoszącego skargę bliżej nieokreślonych „pracowników ZGKiM”, a za adres wnoszącego skargę adresu siedziby ZGKiM Sp. z o. o. przy ulicy Stefana Kardynała Wyszyńskiego 18 w Białogardzie, jest to bowiem adres podmiotu, którego skarga dotyczy, a nie adres wnoszącego skargę.

Należało wobec tego, biorąc powyższe pod uwagę, pozostawić skargę z dnia 26.02.2019 r. na działania ZGKiM Sp. z o.o. bez rozpoznania.